

การแปลอดีตกาลแบบสมบุรณ์ในภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยโดยใช้กริยาเรียงในวรรณกรรม
เรื่องแฮร์รี่ พอตเตอร์กับห้องแห่งความลับ

The Translation of English Past Perfect Tense with Thai Serial Verbs in Harry Potter and the Chamber of Secrets

นพรัตน์ จันทรโสภา¹

Nopparat Chansopha¹

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ ศึกษาและจำแนกหมวดหมู่รูปภาษาที่มีโครงสร้างการใช้กริยาเรียงเป็นกลวิธีการแปลโครงสร้างอดีตกาลแบบสมบุรณ์จากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยระดับอนุพากย์โดยเน้นศึกษาจำเพาะกริยาเรียงที่บ่งชี้ความหมายของอดีตกาลแบบสมบุรณ์ในวรรณกรรมแปลเรื่อง แฮร์รี่ พอตเตอร์กับห้องแห่งความลับตามแนวทฤษฎีไวยากรณ์หน้าที่นิยมเชิงแบบลักษณ์ภาษา

ผลการวิจัยพบว่ามีโครงสร้างการแปลโดยใช้รูปแบบกริยาเรียงที่บ่งอดีตกาลแบบสมบุรณ์ 6 โครงสร้าง ได้แก่ กริยาวลี+อยู่, กริยาวลี+กรรม+อยู่..., กริยาวลี+เสร็จ, กริยาวลี+นามเสร็จแล้ว, กริยาวลี+มา และ กริยาวลี+มาแล้ว

คำสำคัญ : การแปล, อดีตกาลแบบสมบุรณ์, กริยาเรียง

Abstract

This article aims at analyzing, studying and categorizing of Thai language construction translated from English to Thai by using serial verb construction in Harry Potter and the Chamber of Secrets. Thai serial verbs indicating Past Perfect Tense construction are mainly focused in this studying, and Functional Typological Grammar is the main theory of the study.

The results are significantly found that there are 6 construction of Thai translation using serial verb construction to indicate the interpretation of Past Perfect Tense: verb + /ju/, verb + object + /ju/, verb + /sed/, verb+ object+ /sedlæw/, verb + /ma:/ and verb + /ma:læw/.

Keywords : Translation, Past Perfect Tense, Serial Verb

¹ ภาควิชาภาษาตะวันตก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก 65000

¹ Department of Western Languages, Faculty of Humanities, Naresuan University Phulanulok, Phulanulok Province 65000

E-mail : nc.nopparat@gmail.com

Received: 13 December 2012; Accepted: 25 December 2013

บทนำ

ภาษาไทยเป็นหนึ่งในภาษาที่มีปรากฏการณ์ทางวากยสัมพันธ์มีลักษณะของการเรียงกันของกริยาเป็นรูปประโยคที่ใช้โดยทั่วไปเว้นแต่มีคำคั่นกลางจะเป็นคำนาม ปรากฏการณ์ลักษณะนี้ เรียกว่า **กริยาเรียง (Serial Verbs)** [5] มักปรากฏในภาษาที่มีประเภทลำดับคำแบบประธาน-กริยา-กรรม (SVO) ยกตัวอย่างเช่น เขาเดินเข้ามาพักอยู่ในห้องเขาซางชาดัม เป็นต้น เป็นเรื่องปกติที่ภาษาในกลุ่มภาษาควา (Kwa languages) ซึ่งเป็นภาษาในกลุ่มแอฟริกาตะวันตก ภาษาเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ภาษาออสโตรนีเซียน (Austronesian languages) และภาษาครีโอล (Creole) มีโครงสร้างการเรียงของกริยาแบบพหุกริยา “multi-verb construction” ทว่ากริยาเรียงนั้นก็มี หน่วยสร้างกริยาเรียง นักวิจัยบางกลุ่มมีความเห็นเรียกว่าหน่วยสร้างกริยาเรียงไม่สอดคล้องกัน [5] ศึกษาหน่วยสร้างกริยาเรียงในภาษาไทยแล้วเรียกหน่วยสร้างกริยาเรียง 2 ลักษณะ คือ หน่วยสร้างกริยาเรียงต้นแบบ (*prototypical serial verb constructions*) และหน่วยสร้างกริยาเรียงที่ไม่ใช่ต้นแบบ (*non-prototypical serial verb constructions*) แต่ประเด็นนี้ยังมีข้อโต้แย้งของนักวิชาการอยู่ว่าคำกริยาเรียงที่ผ่านกระบวนการทางไวยากรณ์นั้นยังคงถือเป็นคำกริยาอยู่หรือไม่ ถ้ายังเป็นคำกริยาเรียงอยู่ ก็นับว่าหน่วยสร้างนั้นเป็นกริยาเรียง แต่ถ้าคำนั้นๆ ถูกวิเคราะห์ (reanalyzed) เป็นคำไวยากรณ์ (grammatical word) เช่น คำบุพบท คำแสดงส่วนเติมเต็ม (complementizer) คำแสดงกาล (tense) การณ์ลักษณะ (aspect) และมาลา (mood) ซึ่งนักภาษาศาสตร์ส่วนมากเรียกว่า *TAM markers* [5] ไม่ถือเป็นหน่วยสร้างกริยาเรียง อย่างไรก็ตามการตัดสินใจโต้แย้งดังกล่าวขึ้นอยู่กับระดับการเปลี่ยนแปลงคุณสมบัติของการสูญเสียความเป็นกริยามากหรือน้อย (degree)

เมื่อพิจารณาภาษาต่างๆ ในโลกแต่ละภาษาย่อมมีวิวัฒนาการ ภาษามีการปรับเปลี่ยนตามการใช้ และเจตนาของผู้ใช้ เช่น ภาษามีการกลายเป็นไวยากรณ์ (grammaticalization) ภาษามีการเปลี่ยนความหมายไม่ว่าจะเป็นแคบเข้า หรือกว้างออก เป็นต้น หนึ่งในหน่วยกริยาที่มีกริยามากกว่าหนึ่งคำ (verb serialization)

มาเรียงกันนั้นเป็นหนึ่งในกลวิธีของการปรับเปลี่ยนทางภาษาเอง ดังจะเห็นได้จากการถกเถียงของนักวิชาการที่เห็นไม่สอดคล้องกันว่าการเรียงตัวของกริยาที่มีมากกว่าหนึ่งคำ บางกรณีเรียกหน่วยสร้างกริยาได้ แต่ในบางกรณีเรียกไม่ได้ ปัญหาที่เกิดขึ้นกับคุณสมบัติของกริยาเรียง ย่อมส่งผลต่อโครงสร้างของการแปลข้ามภาษาแน่นอน กล่าวคือ ภาษาย่อมมีความเหลื่อมซ้อนกัน การแปลข้ามภาษา ไม่อาจแทนที่กันได้ทุกบริบท เช่น ภาษาต้นทางไม่มีโครงสร้างของหน่วยสร้างกริยาเรียง แต่ภาษาปลายทางควรมีการแปลโดยใช้โครงสร้างกริยาเรียง เป็นต้น

ยกตัวอย่างประโยค เช่น “*He had watched the movie*”. แปลเป็นภาษาไทยได้ 2 แบบ คือ “เขาดูหนังมาแล้ว” หรือ “เขาไปดูหนังมาแล้ว” จะเห็นได้ว่าในภาษาอังกฤษนั้นโครงสร้างของประโยคใช้โครงสร้างกาลแบบ อดีตกาลแบบสมบูรณ์ (Past Perfect Tense) ซึ่งมีโครงสร้าง *had + past participle* กริยาหลักของประโยค มีเพียงคำเดียวคือ คำว่า “watch” ในภาษาไทยแปลว่า “ดู” เท่านั้น ถ้าใช้ “ดู” เท่านั้น ในการแปลประโยคข้างต้นนั้น จะได้ว่า “เขา (ได้) ดูหนัง(มา) (แล้ว)” สังเกตกลุ่มคำตัวหนาเพียงอย่างเดียวจะเห็นว่า การแปลไม่ได้ให้ความหมายตามโครงสร้างภาษาต้นทางอย่างครบถ้วนตามเจตนาของผู้สื่อสาร ดังนั้น การแปลเป็นภาษาปลายทางที่ดีเพื่อให้ได้ความหมายใกล้เคียงกับภาษาต้นทางมากที่สุดจึงมีการใช้กลวิธีของภาษาไทยเองคือ มีการใช้ **กริยาเรียง** ในการแปลเพื่อให้ได้ใจความใกล้เคียงกับภาษาต้นทางมากที่สุดคือ “เขาได้ไปดูหนังมาแล้ว” ลองพิจารณาประโยค “*She had gone before we arrived*”. ซึ่งอาจแปลว่า “หล่อนจากไปแล้วก่อนที่เราจะมาถึง” หรือ “หล่อนได้จากไปแล้วก่อนที่เราจะมาถึง” จะเห็นว่าการแปลอดีตกาลแบบสมบูรณ์เป็นภาษาไทยเพื่อให้ได้ใจความใกล้เคียงกับภาษาต้นทางมากที่สุดคือ ใช้กลวิธีการแปลโดยใช้กริยาเรียงเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งเทคนิคการใช้กริยาเรียงเป็นกลวิธีการแปลเพื่อสื่อความให้ตรงกับอดีตกาลแบบสมบูรณ์นั้น ผู้วิจัยสังเกตเห็นว่ามีอยู่หลายแบบประเด็นดังกล่าวนี้ทำให้ผู้วิจัยสนใจศึกษาวิเคราะห์ รวบรวม และสรุปกลุ่มคำกริยาเรียงที่ได้รับ

การเลือกสรรมาใช้เป็นกลวิธีในการแปลโครงสร้างของอดีตกาลแบบสมบูรณจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย

ในด้านอิทธิพลทางโครงสร้างภาษาสำหรับต้นฉบับภาษาอังกฤษนั้นไม่น่าแปลกใจที่คนใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่อ่านแล้วจะมีผลกระทบหรืออิทธิพลต่อการใช้โครงสร้างประโยคหรือไวยากรณ์น้อยมาก แต่สำหรับผู้อ่านคนไทยซึ่งส่วนใหญ่มักอ่านหนังสือฉบับแปลนี้คงได้รับอิทธิพลต่อโครงสร้างประโยคไวยากรณ์ระดับอนุพากย์ ผู้ทำวิจัยสังเกตเห็นความสำคัญของหนังสือแปลเรื่องแฮร์รี่ พอตเตอร์กับห้องแห่งความลับ ซึ่งมียอดขายสูงถึง 397 ล้านเล่ม และมีรางวัลการ์ตูนระดับวิชาการประเภทหนังสือแปลดีเด่น กลุ่มหนังสือสำหรับเด็กและเยาวชน อายุ 12-18 ปี ครั้งที่ 3 พ.ศ. 2544 จากกระทรวงศึกษาธิการประกาศให้เป็นหนังสือแปลที่ได้รับรางวัลชมเชยระดับชาติประจำปี พ.ศ. 2544 เพื่อมาใช้ในการวิเคราะห์หากลวิธีการแปลอดีตกาลแบบสมบูรณในภาษาไทย ด้วยเชื่อว่ากลวิธีการแปลอดีตกาลแบบสมบูรณของภาษาไทย โดยใช้กริยาเรียงที่อาจมีเพิ่มขึ้นมาใหม่นี้จะมีผลต่อการใช้โครงสร้างทางภาษาด้วย

ทฤษฎีและวิธีการศึกษา

เป็นที่ประจักษ์ว่าโครงสร้างหน่วยกริยาเรียงนั้นได้รับการศึกษาอย่างกว้างขวางในหลายภาษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาษาในตระกูลแอฟริกาตะวันตก [1, 4, 8, 10] ภาษาในจีนกลาง [6] สำหรับภาษาไทยมีกลุ่มนักภาษาศาสตร์ให้การสนใจศึกษาโครงสร้างของหน่วยสร้างกริยาเรียงเช่นกัน [3, 5] การศึกษาประเด็นหน่วยสร้างกริยาเรียงนั้นในยุคแรกๆ นักภาษาศาสตร์ส่วนใหญ่ให้ความสนใจศึกษารายละเอียดโครงสร้างทางวากยสัมพันธ์ของหน่วยสร้างกริยาเรียง โดยศึกษาโครงสร้างดังกล่าวภายใต้กรอบทฤษฎี “Transformations” [2, 6, 9, 10] ในเวลาต่อมาโครงสร้างหน่วยกริยาเรียงได้รับการศึกษาโดยมีมุมมองทางอรรถศาสตร์เป็นกรอบทฤษฎีในการวิเคราะห์แต่ยังอยู่ภายใต้เงื่อนไขของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเพียงเหตุการณ์เดียว [3, 7, 8] แต่ก็มีนักภาษาศาสตร์อีกกลุ่มหนึ่งที่เพิ่มการศึกษาตามกรอบแนวทฤษฎีหน้าที่ “Functions” [5] การศึกษาตามกรอบทฤษฎีเรื่องวากยสัมพันธ์เพียงอย่างเดียวก็ยังมี

จุดด้อยในมุมมองของการวิเคราะห์ทางความหมายยังไม่ได้ให้ความกระจ่างชัดเจนมากนัก แต่เมื่อมีการนำมุมมองทฤษฎีอรรถศาสตร์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งอรรถศาสตร์เชิงหน้าที่มาใช้วิเคราะห์ก็ทำให้สามารถวิเคราะห์ความหมายของหน่วยสร้างกริยาที่ชัดเจนมากขึ้น

กรอบแนวคิดเพื่อใช้วิเคราะห์คุณสมบัติของกริยาเรียงในภาษาไทย โดยทั่วไปแล้วนักวิจัยที่ศึกษาหน่วยสร้างกริยาเรียงนั้นจะให้รายละเอียดจากการวิเคราะห์เชิงวากยสัมพันธ์และเชิงอรรถศาสตร์ที่หน่วยสร้างกริยาเรียงทุกหน่วยสร้างมีส่วนร่วม คุณสมบัติบางอย่างนักวิชาการอาจเห็นตรงกันหรือขัดแย้งกัน คุณสมบัติของกริยาเรียงในภาษาไทยที่นักวิชาการส่วนใหญ่เห็นตรงกันและให้ไว้นั้นมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้ [5]

- ไม่มีคำเชื่อมใดๆปรากฏระหว่างคำกริยาในหน่วยสร้าง
- คำกริยาทุกคำในหน่วยสร้างมีกาลการณลักษณะ มาลา และขั้วบอกเล่า-ปฏิเสธ (polarity) ร่วมกัน
- คำกริยาในหน่วยสร้างมีอาร์กิวเมนต์ (argument) อย่างน้อยหนึ่งอาร์กิวเมนต์ร่วมกัน
- หน่วยสร้างกริยาเรียงทำนองเสียง (intonation) แบบเดียวกับประโยคความเดียว (simplex sentence) และไม่มีช่วงหยุดระหว่างคำกริยา
- หน่วยสร้างกริยาเรียงแสดงเหตุการณ์เพียงเหตุการณ์เดียวแต่เป็นเหตุการณ์แบบซับซ้อน

ด้วยเหตุผลว่าหน่วยสร้างของกริยาเรียงนั้นอยู่หลายมุมมองตามแบบลักษณะต่างๆ ของผู้ทำการศึกษา สำหรับงานวิจัยชิ้นนี้ได้ทำการศึกษาโครงสร้างการแปลของอดีตกาลแบบสมบูรณจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยในระดับอนุพากย์โดยใช้กลวิธีของหน่วยสร้างกริยาเรียง ดังนั้นผู้วิจัยจะทำการศึกษาค้นสมบัติของหน่วยสร้างกริยาเรียงในภาษาไทยตามกรอบแนวคิดของกึ่งกาญจน์ เทพกาญจน์ [5]

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยศึกษาจากเอกสาร เพื่อวิเคราะห์การใช้กริยาเรียงเป็นกลวิธีการแปลโครงสร้างอดีตกาลแบบสมบูรณ์ระดับอนุพากย์ในวรรณกรรมแปลเรื่อง แฮร์รี่ พอตเตอร์กับห้องแห่งความลับ โดย *สมาลี บำรุงสุข* เทียบกับต้นฉบับภาษาอังกฤษ

ผลการศึกษาและการอภิปราย

จากการเก็บวิเคราะห์ข้อมูลระดับอนุพากย์ของโครงสร้างอดีตกาลแบบสมบูรณ์ (Past Perfect Tense) ในวรรณกรรมเรื่อง Harry Potter and the Chamber of Secrets เขียนโดย J.K. Rowling ฉบับพิมพ์ปี ค.ศ. 1999 จำนวน 341 หน้า นั้น ได้โครงสร้างอนุพากย์ของอดีตกาลแบบสมบูรณ์จำนวน 234 อนุพากย์ แต่มีการแปลเป็นภาษาไทยโดยการใช้กริยาเรียงจำนวน 169 อนุพากย์ ใน 169 อนุพากย์มีการแปลโดยใช้รูปกริยาเรียงบ่งอดีตกาลแบบสมบูรณ์ ถึง 65 อนุพากย์ ดังแสดงในตารางที่ 1 แสดงรายการจำนวนโครงสร้างอนุพากย์ past perfect tense เทียบเคียงการแปลโดยใช้กริยาเรียง และเทียบเคียงการแปลโดยใช้กริยาเรียงบ่งอดีตกาลแบบสมบูรณ์

ตารางที่ 1 รายการโครงสร้าง past perfect tense ในภาษาต้นฉบับ และแสดงภาษาแปลที่ใช้กริยาเรียง

รายการแสดงโครงสร้าง	จำนวนอนุพากย์ที่ปรากฏ	ค่าร้อยละเทียบกับจำนวนอนุพากย์
Past Perfect Tense ในต้นฉบับ	234	100%
การแปลโดยใช้กริยาเรียง	169	72.33%
การแปลโดยใช้กริยาเรียงบ่งอดีตกาลแบบสมบูรณ์	65	27.77%

ตัวอย่างแสดงรายการโครงสร้าง past perfect tense ในภาษาต้นฉบับ และแสดงภาษาแปลที่ใช้กริยาเรียง

ตัวอย่างที่ 1

ภาษาต้นทาง :

"This scar was the only hint of Harry's very mysterious past, of the reason ***he had been left*** on the Dursleys' doorstep eleven years before."

ภาษาปลายทาง :

"แผลเป็นนี้เป็นร่องรอยเดียวที่บ่งบอกถึงอดีตที่ลึกลับของแฮร์รี่ซึ่งเป็นสาเหตุหนึ่งที่เขาถูก***นำมาถึงไว้***ที่บ้านของพวกเดอร์สลีย์เมื่อสิบเอ็ดปีก่อน"

ตัวอย่างที่ 2

ภาษาต้นทาง :

"At the age of one year old, Harry ***had somehow survived*** a curse from the greatest Dark sorcerer of all time,..."

ภาษาปลายทาง :

"เมื่ออายุได้หนึ่งขวบ แฮร์รี่สามารถ***หลุดรอดพ้นจาก***คำสาปของลอร์ดโวลเดอมอร์ต พ่อมดชั่วร้ายที่สุดตลอดกาลมาได้"

ตัวอย่างที่ 3

ภาษาต้นทาง :

"Harry's parents ***had died*** in Voldemort's attack,..."

ภาษาปลายทาง :

"พ่อแม่ของแฮร์รี่ถูกโวลเดอมอร์ต***ฆ่าตาย***"

จากการตั้งข้อสังเกตจากการแปลดังตัวอย่างข้างต้นจะเห็นได้ว่าผู้แปลใช้การแปลโครงสร้างอดีตกาลแบบสมบูรณ์โดยใช้หน่วยสร้างกริยาตามคุณสมบัติที่กึ่งกัญจน์ เทพกัญจน [5] ได้นำเสนอไว้ แต่ทว่ากริยาเรียงดังกล่าวไม่ได้บ่งชี้ความหมายอดีตกาลแบบสมบูรณ์ในภาษาไทยได้อย่างชัดเจน เนื่องจากภาษาไทยยังมีการบอกกาลและการณ์ลักษณะโดยใช้คำบ่งเวลา "อยู่"

ตัวอย่างแสดงรายการโครงสร้าง Past Perfect Tense ในภาษาต้นฉบับ และแสดงภาษาแปลที่ใช้กริยาเรียงบ่งอดีตกาลแบบสมบูรณ์

ตัวอย่างที่ 4

ภาษาต้นทาง :

“Ever since Harry had come home for the summer holidays,...

ภาษาปลายทาง :

“ตั้งแต่แฮร์รี่กลับมาอยู่บ้านช่วงปิดเทอมหน้าร้อน”

ตัวอย่างที่ 5

ภาษาต้นทาง :

“He had spent ten years with the Dursleys,...

ภาษาปลายทาง :

“เขาใช้ชีวิตอยู่กับพวกเดอร์สลีย์มาสิบปี”

พิจารณาจากโครงสร้างการแปลอดีตกาลแบบสมบูรณ์จากภาษาต้นทางไปยังภาษาปลายทางทั้งตัวอย่างที่ 4 และ 5 มีการใช้หน่วยสร้างกริยาเรียงบ่งอดีตกาลแบบสมบูรณ์ในภาษาไทย คือคำว่า “อยู่” กล่าวคือ ในทัศนะของกึ่งกาญจน์ เทพกาญจนา [5] ได้เสนอความคิดเห็นว่า คำว่า “อยู่” นั้น เป็นคำพ้องเสียงกับกับคำกริยาแต่มีหน้าที่เป็นคำไวยารณ์แสดงกาลและการณ์ลักษณะด้วย เมื่อคำนี้แยกออกมาปรากฏเดี่ยวในโครงสร้างทางวากยสัมพันธ์สามารถทำหน้าที่เป็นกริยาหลักของประโยคได้ เช่น “เขาอยู่ที่บ้าน” และ “เขาอยู่กับผม” เป็นต้น สำหรับประโยคตัวอย่างที่ 4 และ 5 นั้น คำว่า “อยู่” ไม่ได้ทำหน้าที่เป็นกริยาหลักของประโยค แต่ทำหน้าที่เป็นกริยาตามและยังบ่งความหมายของอดีตกาลแบบสมบูรณ์ด้วย

ตัวอย่างที่ 6

ภาษาต้นทาง :

“Harry washed his hands and bolted down his pitiful supper. The moment he had finished, Aunt Petunia whisked away his plate.”

ภาษาปลายทาง :

“แฮร์รี่ล้างมือแล้วลงมือกินอาหารเย็นชวนสังเวชใจของเขาอย่างรวดเร็ว ทันทีที่กินเสร็จ ป้าเพ็ตทูเนียก็คว้าจานไป”

ตัวอย่างที่ 7

ภาษาต้นทาง :

“After he had done his task, Harry slipped away from the room....”

ภาษาปลายทาง :

“หลังจากที่แฮร์รี่ทำการบ้านเสร็จแล้ว เขาได้เดินย่องออกจากห้อง....”

พิจารณาจากโครงสร้างการแปลอดีตกาลแบบสมบูรณ์จากภาษาต้นทางไปยังภาษาปลายทางทั้งตัวอย่างที่ 6 และ 7 มีการใช้หน่วยสร้างกริยาเรียงบ่งอดีตกาลแบบสมบูรณ์ในภาษาไทย คือคำว่า “เสร็จ” คำว่า “เสร็จ” ในตัวอย่างทั้งสองอยู่ในตำแหน่งของกริยาเรียง และแสดงเหตุการณ์ที่บอกโดยความนัยว่าเหตุการณ์ได้เกิดขึ้นแล้วและเสร็จสมบูรณ์เรียบร้อยลงไปแล้ว ทว่าคำนี้นั้นยังสามารถปรากฏในรูปของกริยาหลักในประโยคได้ เช่น “คุณเสร็จผมแน่” คำว่าเสร็จมีความหมายประจำรูปว่า “เรียบร้อยแล้ว” แต่ในประโยคดังกล่าว คำว่า “เสร็จ” มีความหมายที่เราเรียกกันว่าความหมายเชิงเปรียบเทียบ “Figurative meaning” ซึ่งแน่นอนว่าเจ้าของภาษาเองจะมี “Metaphoric sense” ในการตีความ ดังนั้นแล้ว คำว่า “เสร็จ” ในประโยคดังกล่าวมีความหมายว่า “แพ้ หรือ ไม่รอด”

โดยทั่วไปแล้วในภาษาไทยนั้น คำว่า “เสร็จ” มักปรากฏอยู่ ข้างหลังกริยาหลักของประโยค และสามารถมีกรรมมาค้นได้ ซึ่งสอดคล้องกับคุณสมบัติของกริยาเรียงที่นักภาษาศาสตร์ทั่วไปได้ให้นิยามไว้

คำว่า “เสร็จ” มักมีคำวิเศษณ์ “แล้ว” ตามหลัง เช่น “กินเสร็จแล้ว” และ “ทำการบ้านเสร็จแล้ว” เป็นต้น เพื่อเน้นว่าเหตุการณ์นั้นได้เกิดขึ้นแล้วเสร็จลงเรียบร้อยแล้วจริง ๆ ดังเสนอในตัวอย่างที่ 7

ตัวอย่างที่ 8

ภาษาต้นทาง :

“And then, exactly a year ago, Hogwarts had written to Harry...”

ภาษาปลายทาง :

“ในที่สุดโรงเรียนฮอกวอตส์ได้ส่งจดหมายมาถึงแฮร์รี่...”

ตัวอย่างที่ 9

ภาษาต้นทาง :

“...and the whole story ***had come out***.”

ภาษาปลายทาง :

“เรื่องทั้งหมดจึงถูก***เปิดเผยออกมา***”

เมื่อวิเคราะห์จากโครงสร้างการแปลอดีตกาลแบบสมบูรณ์จากภาษาต้นทางไปยังภาษาปลายทางทั้งตัวอย่างที่ 8 และ 9 มีการใช้หน่วยสร้างกริยาเรียงบ่งอดีตกาลแบบสมบูรณ์ในภาษาไทยคือ คำว่า “***มา***” คำว่า “***มา***” ในตัวอย่างทั้งสองประโยคนี้แสดงให้เห็นความหมายเชิงมโนภาพว่าเหตุการณ์ได้จบสิ้นลงไปแล้ว ในตัวอย่างที่ 8 จะเห็นว่ากระบวนการเริ่มแรกคือส่งจดหมาย ซึ่งคำว่า “***ส่ง***” ทำหน้าที่เป็นกริยาหลักของประโยค ส่วนคำว่า “***มา***” นั้น เป็นกริยาเรียงบ่งว่าเหตุการณ์ได้เสร็จสิ้นแล้ว คือ จดหมายถูกส่งมาถึงแล้วนั่นเอง ดังนั้นคำว่า “***มา***” บ่งความหมายโครงสร้างการแปลอดีตกาลแบบสมบูรณ์

สำหรับคำว่า “***ถึง***” อาจจะสามารถตีความให้เป็นกริยาเรียงอีกตัวได้ เนื่องจากคำว่าถึงสามารถปรากฏเดี่ยวในประโยคแล้วทำหน้าที่เป็นกริยาหลักได้ แต่ต้องตีความเป็น “Figurative meaning” เช่น “***เขาถึงที่แล้ว***” คำว่า “***ถึง***” ในประโยคให้ความหมายว่า “***ตาย***” แต่กระนั้นคำว่า “***ถึง***” มักตามหลังคำว่า “***มา, ไป, กลับ, วิ่ง, เดิน***” ซึ่งเป็น action สามารถสื่อเจตนาได้ว่าเหตุการณ์ได้เกิดขึ้นแล้วเสร็จสมบูรณ์แล้ว ลองพิจารณาตัวอย่างที่ 10

ตัวอย่างที่ 10

ภาษาต้นทาง :

“He ***had*** only just ***reached*** the upstairs landing when the doorbell rang...”

ภาษาปลายทาง :

“เขาเพิ่ง***ขึ้นไปถึง***ทางเดินหน้าห้องชั้นบนเมื่อเสียงกริ่งประตูหน้าบ้านดังขึ้น...”

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาการใช้กริยาเรียงเป็นกลวิธีการแปลโครงสร้างอดีตกาลแบบสมบูรณ์ระดับอนุพากย์จากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยที่ปรากฏในวรรณกรรมเรื่องแฮร์รี พอตเตอร์กับห้องแห่งความลับ ซึ่งแปลโดย สุมาลี บำรุงสุข ฉบับพิมพ์ครั้งที่ 6 ฉบับพิมพ์ปี พ.ศ. 2543 นั้น ผู้วิจัยพบว่าผู้แปลใช้รูปแบบกริยาเรียงที่บ่งอดีตกาลแบบสมบูรณ์ ดังรูปแบบต่อไปนี้

1. (กริยาลี) ***อยู่***
2. (กริยาลี) + (กรรม) ***อยู่...***
3. (กริยาลี) ***เสร็จ***
4. (กริยาลี) + (นาม) ***เสร็จแล้ว***
5. (กริยาลี) ***มา***
6. (กริยาลี) ***มาแล้ว***

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยศึกษาเฉพาะรูปแบบกลวิธีการแปลโดยใช้กริยาเรียงที่บ่งความหมายของอดีตกาลแบบสมบูรณ์ระดับอนุพากย์ในภาษาไทย ซึ่งกลวิธีการแปลโดยใช้กริยาเรียงนั้นเป็นเพียงกลวิธีหนึ่งในศาสตร์ของการแปลเรื่องกาลและการณ์ลักษณะเท่านั้น

ผู้วิจัยเห็นว่าเรื่องของการแปลกาลและการณ์ลักษณะในภาษาอังกฤษทั้งหมดเป็นภาษาไทยควรได้รับการศึกษาทบทวนอย่างละเอียดและรวบรวมกลวิธีรูปแบบต่าง ๆ ไว้เพื่อจักได้เป็นประโยชน์ในการศึกษาศาสตร์ของการแปลต่อไป

กิตติกรรมประกาศ

ผลงานวิจัยนี้ได้รับการขัดเกลาและคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญ คือ รศ.ดร. อัญชลี สิงห์น้อย และ รศ.ดร. สุพัตรา จิรนนทนาภรณ์ ขอขอบคุณ อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร สำหรับคำปรึกษาในงานวิจัยชิ้นนี้

เอกสารอ้างอิง

1. Ansre, Gillbert. The Verbid...a caveat to serial verbs. The Journal of West African; 1966.
2. Bambose, Ayo. The modifying serial construction: a reply. Studies in African Linguistics; 1973. 4(2): 207-217.
3. Filbeck, David. A grammar of verb serialization in Thai. Studies in Thai Linguistics in Honor of Williams L. Gedney. Ed. By Jimmy G. Harris and James R. Chamberlain, 112-129. Bangkok: Central Institute of English Language; 1975.
4. Givon, Talmy. Syntax: A Functional Typology Introduction, Vol. I. Amsterdam/Philadelphea: John Benjamins Publishing Company; 1990.
5. Kingkam, Thepkanjana. Serial verb constructions in Thai. Ph.D. dissertation. The University of Michigan; 1986.
6. Li, Charles N., and Sandra A. Thompsom. Serial verb construction in Madarin Chinese: subordination or coordination?. Chicago Linguistics Society; 1973. 9: 96-103.
7. Lord, Carol. Serial verbs in transition. Studies in African Linguistics; 1973. 4(3): 269-285
8. Sebba, Mark. The Syntax of Serial verbs. Amsterdam: Benjamin; 1987.
9. Stahlke, Herbert. Serial verbs. Studies in African Linguistics; 1970. 1: 60-99.
10. Stewart, J.M. Some restrictions on objects in Twi. Journal of African Linguistics; 1963. 2(2): 145-149.